

Arrest

nr. 267 516 van 28 januari 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 4 oktober 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 november 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 december 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 5 juni 2019, diende op 11 juni 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 17 augustus 2018 in Griekenland en op 1 december 2018 in Kroatië (Eurodac).

1.2. Op 30 augustus 2021 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 31 augustus 2021 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 11/06/2019

U had een persoonlijk onderhoud met een ambtenaar van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 16 juni 2021, van 14u08 tot 18u16, bijgestaan door een tolk die de taal Somali machtig is. Uw advocaat, meester Ignace OGER loco meester Hajarpi CHATCHATRIAN, was bij dit persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Shanta Alemood-clan te behoren. U bent geboren in het dorp Dhumoodka in het district Wanlaweyn van de provincie Lower Shabelle, waar u uw hele leven verbleef tot uw vertrek. Naast uw werk op de velden van uw familie ging u geregeld naar de stad Wanlaweyn om er te werken in de bouw of als kleermaker.

Op 19 mei 2018 werd u opgebeld door een Al Shabaab-lid die u vroeg om explosieven te brengen naar het districtsgebouw in Wanlaweyn, wat u weigerde. De volgende dag werd u opnieuw opgebeld door Al Shabaab met dezelfde vraag, maar ook nu weigerde u. Vier dagen later kwamen vier Al Shabaab-leden langs bij uw huis. U werd met geweld en geblinddoekt meegenomen naar een onbekende plaats waar u werd gefolterd in een poging u te overhalen om hen te helpen. Na acht dagen kon u ze overtuigen dat u eindelijk besloten had in te gaan op hun wensen. Drie Al Shabaab-leden brachten u naar uw huis. Uw echtgenote gooide zich op één van de Al Shabaableden, waardoor u kon vluchten. U rende naar een vriend in Wanlaweyn, van waaruit uw vader een smokkelaar regelde die u het land uitbracht.

Op 4 juni 2019 kwam u aan in België, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende op 11 juni 2019.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u volgende documenten neer : een origineel medisch attest opgesteld door dokter K. Mommaerts in Arendonk op 23.10.2020; een origineel blanco strafregister d.d. 25.05.2021; drie foto's.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, d.d. 16.06.2021 (verder CGVS), p. 3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten

dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu wordt vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u recent afkomstig bent uit het dorp Dhumoodka in het district Wanlaweyn van de provincie Lower Shabelle.

U stelt dat u tot aan uw vertrek naar Europa in het district Wanlaweyn hebt verbleven, waar u woonde in het dorp Dhumoodka maar vaak werkte in de stad Wanlaweyn (CGVS, p. 14 en 15). Aan deze verklaringen kan echter geen geloof worden gehecht. De vaststelling dat u op de hoogte bent van een aantal geografische gegevens met betrekking tot uw beweerde regio van herkomst weegt immers niet op tegen de lacunes in uw kennis over deze regio om te besluiten dat u er, zoals u beweert, uw hele leven hebt gewoond tot aan uw komst naar Europa.

Zo wordt ten eerste opgemerkt dat uw kennis over de recente incidenten die zich in en rond Wanlaweyn hebben voorgedaan in de laatste jaren voorafgaand aan uw vertrek naar Europa, ontoereikend is. U geeft aan dat u zich slechts twee aanvallen herinnert van Al Shabaab gericht tegen de overheid of Somalische soldaten tijdens de periode dat u nog in Somalië was. U situeert die twee incidenten in 2015 en herinnert zich verder geen voorvallen tussen beide partijen (CGVS, p. 8, 24 en 25). Gevraagd of Al Shabaab langs de weg soms explosies uitvoerde tegen Somalische soldaten, antwoordt u dat ze dat wel doen, maar u zich geen explosies herinnert in uw district (CGVS, p. 25). Gevraagd naar een concreet incident in Wanlaweyn waarbij Al Shabaab Somalische soldaten doodde of verwondde in een explosie langs de weg, antwoordt u dat u niet kan liegen en zich niets herinnert (ibid.). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat Al Shabaab in de recente jaren voor uw vertrek uit Somalië verschillende dergelijke aanvallen uitvoerde tegen Somalische soldaten in Wanlaweyn. Zo vond in februari 2017 een aanval plaats tegen een militair konvooi dat vertrokken was uit de legerbasis Balidogle. Bij deze aanval raakten verschillende soldaten gewond. Bij een aanslag in mei 2018 kwamen zeven Somalische soldaten om toen een explosief ontplofte langs de weg in Wanlaweyn. Aangezien u net buiten Wanlaweyn woonde, regelmatig in de stad zelf werkte en uw vriend, met wie u regelmatig als kleermaker werkte, in de stad woonde mag er, zelfs indien u geen rechtstreekse getuige was van deze aanvallen of zich in de stad bevond op het moment dat ze plaatsvonden, redelijkerwijze worden aangenomen dat u van deze aanvallen op de hoogte bent.

Bovendien herinnert u zich, behalve een incident waarbij in 2011 een man en een vrouw werden gestenigd wegens overspel en regels die de groepering oplegde in verband met het gedrag en uiterlijk van de lokale bevolking, geen concrete incidenten waarbij Al Shabaab burgers viseerde (CGVS, p. 23, 24 en 26). Gevraagd of Al Shabaab ooit markten viseerde in Wanlaweyn, vertelt u over een jongen die belastingen moest betalen op zijn winkel (CGVS, p. 26). Gevraagd of Al Shabaab ooit khat markten viseerde in Wanlaweyn, antwoordt u dat ze khat verboden hebben (ibid.). Als u dan gevraagd wordt naar een concreet incident met doden en gewonden, geeft u aan niets te weten behalve het verbranden van khat en het vernielen van tafeltjes (ibid.). Gevraagd of Al Shabaab ooit een explosie uitvoerde op een khat markt in Wanlaweyn, antwoordt u dat er geen explosies waren, maar verwijst u opnieuw naar het verbod op khat en het vernielen van de tafeltjes (ibid.). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat Al Shabaab op 9 mei 2018, kort voor u via de stad Somalië verliet, een explosie uitvoerde op een drukke khat markt in Wanlaweyn waarbij minstens vijf burgers gedood werden en minstens tien anderen gewond raakten. Er kan dan ook redelijkerwijze worden verondersteld dat u ook van dit incident op de hoogte bent. Bovendien blijkt u ook slecht op de hoogte van de impact van de verschillende droogteperiodes die uw regio het afgelopen decennium hebben geteisterd. Gevraagd in welke mate er sprake was van intern ontheemden door deze droogtes, vertelt u dat u niet meer weet dan dat uw familie niet gevlucht is en in het dorp bleef (CGVS, p. 22 en 23). Sterker nog: gevraagd naar de aanwezigheid van IDP-kampen in Wanlaweyn, antwoordt u stellig dat er geen zijn (CGVS, p. 21). Eerder had u echter verklaard dat u weet van grote groepen mensen die recent gevlucht zijn naar Wanlaweyn door overstromingen (CGVS, p. 20). Gevraagd waar mensen die door de overstromingen gevlucht zijn dan naartoe gaan, antwoordt u dat die naar het dorp gaan of iedereen persoon apart naar zijn eigen kamp (CGVS, p. 21). Gevraagd of dat betekent dat er geen grote kampen zijn waar grote groepen mensen worden opgevangen in Wanlaweyn, antwoordt u dat u er geen gezien hebt (ibid.). Gevraagd of er in uw district ooit grote groepen mensen gevlucht zijn om andere redenen dan een overstroming, antwoordt u 'neen' (ibid.).

Nochtans blijkt uit bronnen van het CGVS dat er in Wanlaweyn-district meer dan 20 000 intern ontheemden verblijven in een twintigtal IDP-kampen, waarvan het grootste aantal zich bevindt in Wanlaweyn-stad. Een aantal van deze kampen in de stad telt meer dan 1 000 bewoners en deze intern ontheemden geven droogtes en onzekerheid aan als belangrijkste beweegredenen om hun rurale gebieden te verlaten. Het feit dat u als regelmatig bezoeker van Wanlaweyn niet op de hoogte bent van het bestaan van deze grote kampen en niet weet dat mensen in uw provincie de droogte ontvluchtten, doet verder twifelen aan uw verklaringen in verband met uw regio van herkomst en de verblijfplaatsen die u tot aan uw komst naar Europa hebt gehad.

Daarenboven legt u ongeloofwaardige verklaringen af in verband met uw profiel als arbeider. Zo geeft u aan dat u voor een dag werk in de bouw 150 000 Somalische shilling (verder SOS) kreeg, oftewel ongeveer 7 dollar (CGVS, p. 14). Als er geen werk in de bouw was, hielp u uw vriend die kleren maakte waarvoor u 60 000 à 70 000 SOS per dag ontving (ibid.). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat het gemiddelde maandelijkse inkomen in 2021 in Somalië 259 000 SOS bedraagt. Uw uitspraken over wat u verdiende in Somalië doen dan ook sterk afbreuk aan uw beweerd profiel van bouwvakker of hulpje bij een kleermaker in Wanlaweyn.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt recent afkomstig te zijn uit het dorp Dhumoodka van het district Wanlaweyn gelegen in de regio Lower Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van recente herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Dhumoodka heeft verbleven en in Wanlaweyn heeft gewerkt, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 16.06.2021 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS, p. 3). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere

verblijfsplaatsen voor uw komst naar België (ibid.). Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (ibid.).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door u neergelegde documenten (een origineel medisch attest opgesteld door dokter K. Mommaerts in Arendonk op 23.10.2020; een origineel blanco strafregister d.d. 25.05.2021; drie foto's) kunnen niets wijzigen aan bovenstaande vaststellingen. In verband met deze documenten dient ten eerste te worden opgemerkt dat documenten enkel het vermogen hebben om een geloofwaardig relaas te ondersteunen. Op zichzelf volstaan zij niet de geloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen. In verband met de foto's wordt opgemerkt dat hieruit niet kan worden afgeleid waar en in welke omstandigheden ze werden genomen, wat de identiteit is van de personen die erop staan afgebeeld en wat hun eventuele verwantschap is met u. Wat het medisch attest betreft wordt opgemerkt dat het document enkel bewijst dat u littekens hebt op uw lichaam. Er kan niet worden afgeleid wie de littekens aanbracht en in welke omstandigheden dat gebeurde. Het uittreksel strafregister betreft een document afgeleverd door de Belgische autoriteiten en houdt geen verband met uw problemen in Somalië, louter met uw verblijf in België.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.
Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.
Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

Na een korte theoretische uiteenzetting, licht verzoeker toe als volgt:

"II.1.4 Verwerende partij hecht geen geloof aan de herkomst van verzoekende partij uit het dorp Dhumoodka in het district Wanlaweyn van de provincie Lower Shabelle - quod certe non.

Verwerende partij is bijzonder onredelijk te werk gegaan. Zij neemt een lijstje van allerlei incidenten in de regio van verzoekende partij bij de hand en verwacht dat verzoekende partij ze allemaal kan opsommen. Dit is niet ernstig. Verzoekende partij leefde in zeer onveilige omstandigheden en werd dagelijks geconfronteerd met de terreur van AL Shabab. Het is echter niet zo dat zij alle incidenten bij hield. Het is niet ernstig te verwachten dat zij een hele resem van incidenten kan opnoemen.

Verwerende partij heeft een tunnelvisie. Zij heeft zich op een aspect gefocust en legt de zeer uitgebreide kennis van verzoekende partij volledig naast zich neer.

Zo kon zij moeiteloos haar eigen clan en de andere clans in haar regio opnoemen: p. 6 CGVS

[Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 6]

Zij vertelde tevens over de clan conflicten: p. 7 CGVS

[Ibid., p. 7]

p. 8 CGVS

[Ibid., p. 8-9]

Verzoekende partij kon zonder moeite haar dorp situeren en de andere districten opnoemen en tientallen dorpen opnoemen; p. 9-10 CGVS

[Ibid., p. 9-10]

(...) p. 18 CGVS

[Ibid., p. 18]

p. 19 CGVS

[Ibid., p. 18-19]

De bijzonder gedetailleerde en specifieke informatie die zij kon geven, toont ontegensprekelijk aan dat zij weldegelijk van haar dorp afkomstig is: p. 16 CGVS

[Ibid., p. 16]

p. 24 CGVS

[Ibid., p. 24-25]

Verzoekende partij vertelde tevens over de zeer recente overstromingen: p. 19-20 CGVS

[Ibid., p. 19-20]

Ook de seizoen kon zij ook perfect opnoemen en situeren: p. 22 CGVS

[Ibid., p. 22]

Verzoekende partij kon tevens zeer uitgebreid vertellen over de politieke situatie in haar dorp: p. 23-24 CGVS

[Ibid., p. 23-24]

Alle termen die haar werden voorgelezen, herkende zij moeiteloos: p. 27 CGVS

[Ibid., p. 27]

II.1.5. Het verifiëren van iemands Somalische nationaliteit vereist een uitgebreide en doorgedreven herkomstcheck. Hierbij mogen de vragen geenszins eenzijdig zijn. Evenmin kan van de asielzoeker een encyclopedische kennis worden verwacht van zijn omgeving en clans.

Professor ABBINK, antropoloog en professor aan het Afrika Centrum van de Universiteit te Leiden, stelde reeds aan het UNHCR in een advies dat veel Somali's gewoonweg niet alle (kleine) dorpjes uit hun omgeving kennen, en dat van hen evenmin verwacht kan worden dat zij de clanverdelingen onmogelijk allemaal van buiten kunnen kennen (cf. stuk 3):

"In concreto werd aan Professor Abbink gevraagd of hij in de vier hem voorgelegde dossiers kon nagaan: 1) of de vragen die tijdens de gehoren werden gesteld pertinent zijn en of de gegeven antwoorden correct geëvalueerd worden?

2) welke mogelijke andere vragen zouden moeten worden gesteld?

3) of er een specifieke expertise nodig is om op correcte wijze de antwoorden te evalueren?

In zijn antwoord van 13 februari 2008 kwam Professor Abbink tot de conclusie, in tegenstelling tot de conclusies van het CGVS, dat "het geen twijfel lijdt dat deze vier asielzoekers voor hun aankomst in België in Zuid-Somalie woonden." Ook al werd het dossier van mevrouw Y. niet voorgelegd aan Professor Abbink, dienen zijn bevindingen toch in overweging te worden genomen aangezien het de algemene manier van vraagstelling door het CGVS in Somalische dossiers betreft.

"In alle vier de gevallen wordt in de verhoren zeer veel doorgevraagd over de clan-structuur en de geografische details van de stad of plaats of regio waarin de vluchtelingen verbleven. De assumptie hier schijnt dat deze vluchtelingen allen met een uitgewerkte clanfamiliekaart van het Somalische volk in hun hoofd rondlopen.

M.a.w. er wordt, op onredelijke wijze, veel te veel kennis verondersteld van de vele gradaties, de segmentaties en de subgroepen van de Somalische clans, die 90% van de Somali's helemaal niet heeft. Opvallend in de verhalen van de asielzoekers is dat de direct voor hen relevante clan-labels wel worden gekend, (...). Ook niet vergeten moet worden dat een aantal van hen al lang in België zijn en zich verwijderd hebben van het clan-denken, en ten tweede dat Somalië in chaos is en clan-affiliaties daar

van wisselend belang zijn. Dus antwoord op vraag 1; het steeds maar doorvragen over clanverdelingen e.d. is niet erg pertinent: er wordt té veel aandacht aan besteed.

En verder: "In het geval van plaatsnamen, dorpsnamen, winkels, overheidsgebouwen, etc. moet men er ook rekening mee houden dat vele Somaliërs niet kunnen lezen of schrijven en de vele kleine dorpjes niet (kunnen) kennen."

Hierbij wordt dus niet gesteld dat het vragen van dorpen en clans geen deel uitmaakt van een herkomstcheck, integendeel.

Wel wordt opgeroepen tot enig relativeringsvermogen bij de analyse ervan.

Rekening houdend met het profiel van verzoekende partij blijkt – zoals hierboven ten overvloede uiteengezet - bij het nalezen van haar gehoor dat haar kennis over haar dorp, gebeurtenissen, omgeving, clan,... weldegelijk bijzonder uitgebreid is

Het is onbegrijpelijk hoe verwerende partij alle kennis van verzoekende partij zomaar meent naast zich te kunnen leggen en geen geloof hecht aan haar regio van herkomst. Verwerende partij is klaarblijkelijk erg onredelijk en onzorgvuldig te werk gegaan bij de beoordeling van het dossier van verzoekende partij.

Verwerende partij heeft zich enkel gefocust op de vragen waarop verzoekende partij niet kon antwoorden en legt het grootste deel van het gehoor - en de vragen waarop verzoekende partij moeiteloos kon antwoorden - naast zich neer. Dit is niet serieus.

De informatie die verzoekende partij heeft gegeven tijdens haar gehoor toont ontegensprekelijk aan dat zij weldegelijk van Somalië afkomstig is.

Verzoekende partij legt ten overvloede een duplicaat van haar geboorteakte neer die door haar familie werd opgevraagd en opgestuurd naar haar, als bewijs van haar herkomstplaats. (stuk 4)

II.1.6. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

II.1.7. Ook haar persoonlijke vrees en actuele problemen heeft verzoekende partij uitgebreid uiteengezet. Verwerende partij rept hier met geen woord over. Nochtans heeft verzoekende partij haar problemen en haar vrees duidelijk kenbaar gemaakt: p. 15 CGVS

[Ibid., p. 15]

II.1.8. De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij geen geloof hecht aan het asielrelaas. De verzoekende partij heeft wel degelijk een geloofwaardig asielrelaas en een uitgebreide kennis van haar leefomgeving en afkomst.

II.1.9. De thans bestreden beslissing is niet gesteund op daadwerkelijke tegenstrijdigheden of omissies, doch enkel op kleine onbenullige verklaringen. Verzoekende partij heeft hierboven de argumenten van verwerende partij weerlegd en aangetoond waarom zij weldegelijk meent in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Verwerende partij is op zijn minst onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het asielgehoor en asielrelaas van verzoekende partij.

II.1.10. Verzoekende partij is wel degelijk afkomstig van Somalië en heeft daar steeds gewoond.

II.1.11. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep legt verzoeker volgende stukken neer:

- een advies van UNHCR van 9 oktober 2009, in de zaak van mevrouw Y. (stuk 3);
- kopieën van een Somalisch geboortecertificaat en "Certificate of Identity Confirmation" van 13 september 2021 (stuk 4).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt vast dat verzoeker met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Hij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twijfelen aan zijn identiteit en zijn voorgehouden verblijf in zijn regio van herkomst tot aan zijn vertrek in juni 2018. Hij herhaalt zijn verklaringen over zijn leefomgeving en clan en volhardt hierbij dat hij wel over een voldoende kennis bezit van zijn regio. Hij minimaliseert de bevindingen van de commissaris-generaal en voert aan dat deze zich teveel op één aspect heeft gefocust. Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat verzoeker zijn voorgehouden verblijf in zijn vermeende regio van herkomst tot aan zijn vertrek niet aannemelijk maakt, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen dat (i) verzoekers kennis over (a) recente veiligheidsincidenten en (b) de IDP-kampen ten gevolge van droogtes in zijn regio lacunair is en dat (ii) verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegt over zijn beroepsinkomsten in Somalië, hetgeen afbreuk doet aan zijn voorgehouden profiel.

Verzoeker wijst erop dat hij in zeer onveilige omstandigheden leefde en dagelijks geconfronteerd werd met de terreur van Al-Shabaab doch dat niet van hem kan worden verwacht dat hij een hele resem van incidenten in zijn regio kan opnoemen. De Raad merkt evenwel op dat in zulke context des te meer van verzoeker kan worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met veiligheidsincidenten in zijn beweerde regio van herkomst. Hoewel van hem geen allesomvattende kennis van alle incidenten in zijn regio wordt verwacht of geëist, kan van verzoeker aldus weldegelijk worden verwacht dat hij door middel van vragen over veiligheidsincidenten in zijn regio zijn bekendheid kan aantonen met zijn streek van herkomst en zijn sociale en maatschappelijke omgeving. De Raad kan op basis van de notities van het persoonlijk onderhoud enkel vaststellen dat verzoeker geen veiligheidsincidenten in zijn vermeende regio van herkomst in de periode vanaf 2016 tot aan zijn vertrek uit zijn dorp in juni 2018 kan vermelden, noch heeft hij kennis van dergelijke gebeurtenissen wanneer hij hier uitdrukkelijk mee geconfronteerd wordt (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 8 en 24-26). Dergelijke vaststellingen zijn niet aannemelijk en ondergraven wel degelijk de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden verblijf in zijn vermeende regio van herkomst tot aan zijn vertrek naar België.

Verzoeker weerlegt de motivering in de bestreden beslissing omtrent zijn lacunaire kennis evenmin door te stellen dat de commissaris-generaal onredelijk te werk gaat en te verwijzen naar eenzijdige vragen, het peilen naar encyclopedische kennis of het vragen om enig relativiseringsvermogen, zonder deze vage kritiek verder uit te werken.

De argumentatie in het verzoekschrift dat geen rekening werd gehouden met de uitgebreide kennis van verzoeker (zijn clan en de clans in zijn regio, clanconflicten, de situering van haar dorp en de districten en dorpen in zijn omgeving, de wegen en de luchthaven, de recente overstromingen, de seizoenen en de politieke situatie in zijn regio) doet geen afbreuk aan de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing die op zich toelaten om te besluiten dat verzoeker zijn voorgehouden verblijf in zijn vermeende regio van herkomst tot aan zijn vertrek naar België niet aannemelijk maakt. De Raad wijst erop dat het merendeel van deze verklaringen geen betrekking hebben op kennis die verzoekers recent verblijf in zijn regio van herkomst zou kunnen aantonen. De verwijzing naar zijn verklaringen inzake de overstromingen die in 2020, toen verzoeker niet meer aanwezig was in zijn regio, daar zouden hebben plaatsgevonden en een clanconflict in 2017-2018 in Merka kan niet aantonen dat verzoeker werkelijk aanwezig was in zijn voorgehouden regio van herkomst, het dorp Dhumoodka in het district Wanlaweyn van de provincie Lower Shabelle tot aan zijn vertrek in juni 2018. Dit betreft immers een kennis die geen betrekking heeft op verzoekers aanwezigheid in zijn regio of tevens door studie kan worden verworven.

Verzoeker kan verder niet gevolgd worden waar hij stelt dat de vaststellingen in de bestreden beslissing betrekking hebben op "*onbenullige verklaringen*", nu deze peilen naar kennis over eenvoudige, direct waarneembare en essentiële zaken die toelaten om verzoekers voorgehouden verblijf in zijn vermeende regio van herkomst tot aan zijn vertrek naar België te beoordelen.

Wat het advies van het UNHCR over de zaak van asielzoeker Y. (verzoekschrift, stuk 3) betreft, verbindt verzoeker dit asielrelaas op geen enkele wijze met zijn eigen asielrelaas, zodat het advies niet nuttig wordt aangevoerd. Bovendien wordt ieder verzoek op de individuele merites beoordeeld.

Volgende motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

"In casu wordt vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u recent afkomstig bent uit het dorp Dhumoodka in het district Wanlaweyn van de provincie Lower Shabelle.

U stelt dat u tot aan uw vertrek naar Europa in het district Wanlaweyn hebt verbleven, waar u woonde in het dorp Dhumoodka maar vaak werkte in de stad Wanlaweyn (CGVS, p. 14 en 15). Aan deze verklaringen kan echter geen geloof worden gehecht. De vaststelling dat u op de hoogte bent van een aantal geografische gegevens met betrekking tot uw beweerdde regio van herkomst weegt immers niet op tegen de lacunes in uw kennis over deze regio om te besluiten dat u er, zoals u beweert, uw hele leven hebt gewoond tot aan uw komst naar Europa.

Zo wordt ten eerste opgemerkt dat uw kennis over de recente incidenten die zich in en rond Wanlaweyn hebben voorgedaan in de laatste jaren voorafgaand aan uw vertrek naar Europa, ontoereikend is. U geeft aan dat u zich slechts twee aanvallen herinnert van Al Shabaab gericht tegen de overheid of Somalische soldaten tijdens de periode dat u nog in Somalië was. U situeert die twee incidenten in 2015 en herinnert zich verder geen voorvallen tussen beide partijen (CGVS, p. 8, 24 en 25). Gevraagd of Al Shabaab langs de weg soms explosies uitvoerde tegen Somalische soldaten, antwoordt u dat ze dat wel doen, maar u zich geen explosies herinnert in uw district (CGVS, p. 25). Gevraagd naar een concreet incident in Wanlaweyn waarbij Al Shabaab Somalische soldaten doodde of verwondde in een explosie langs de weg, antwoordt u dat u niet kan liegen en zich niets herinnert (ibid.). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat Al Shabaab in de recente jaren voor uw vertrek uit Somalië verschillende dergelijke aanvallen uitvoerde tegen Somalische soldaten in Wanlaweyn. Zo vond in februari 2017 een aanval plaats tegen een militair konvooi dat vertrokken was uit de legerbasis Balidogle. Bij deze aanval raakten verschillende soldaten gewond. Bij een aanslag in mei 2018 kwamen zeven Somalische soldaten om toen een explosief ontplofte langs de weg in Wanlaweyn. Aangezien u net buiten Wanlaweyn woonde, regelmatig in de stad zelf werkte en uw vriend, met wie u regelmatig als kleermaker werkte, in de stad woonde mag er, zelfs indien u geen rechtstreekse getuige was van deze aanvallen of zich in de stad bevond op het moment dat ze plaatsvonden, redelijkerwijze worden aangenomen dat u van deze aanvallen op de hoogte bent.

Bovendien herinnert u zich, behalve een incident waarbij in 2011 een man en een vrouw werden gestenigd wegens overspel en regels die de groepering oplegde in verband met het gedrag en uiterlijk van de lokale bevolking, geen concrete incidenten waarbij Al Shabaab burgers viseerde (CGVS, p. 23, 24 en 26). Gevraagd of Al Shabaab ooit markten viseerde in Wanlaweyn, vertelt u over een jongen die belastingen moest betalen op zijn winkel (CGVS, p. 26). Gevraagd of Al Shabaab ooit khat markten viseerde in Wanlaweyn, antwoordt u dat ze khat verboden hebben (ibid.). Als u dan gevraagd wordt naar een concreet incident met doden en gewonden, geeft u aan niets te weten behalve het verbranden van khat en het vernielen van tafeltjes (ibid.). Gevraagd of Al Shabaab ooit een explosie uitvoerde op een khat markt in Wanlaweyn, antwoordt u dat er geen explosies waren, maar verwijst u opnieuw naar het verbod op khat en het vernielen van de tafeltjes (ibid.). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat Al Shabaab op 9 mei 2018, kort voor u via de stad Somalië verliet, een explosie uitvoerde op een drukke khat markt in Wanlaweyn waarbij minstens vijf burgers gedood werden en minstens tien anderen gewond raakten. Er kan dan ook redelijkerwijze worden verondersteld dat u ook van dit incident op de hoogte bent. Bovendien blijkt u ook slecht op de hoogte van de impact van de verschillende droogteperiodes die uw regio het afgelopen decennium hebben geteisterd. Gevraagd in welke mate er sprake was van intern ontheemden door deze droogtes, vertelt u dat u niet meer weet dan dat uw familie niet gevlucht is en in het dorp bleef (CGVS, p. 22 en 23). Sterker nog: gevraagd naar de aanwezigheid van IDP-kampen in Wanlaweyn, antwoordt u stellig dat er geen zijn (CGVS, p. 21). Eerder had u echter verklaard dat u weet van grote groepen mensen die recent gevlucht zijn naar Wanlaweyn door overstromingen (CGVS, p. 20). Gevraagd waar mensen die door de overstromingen gevlucht zijn dan naartoe gaan, antwoordt u dat die naar het dorp gaan of iedereen persoon apart naar zijn eigen kamp (CGVS, p. 21). Gevraagd of dat betekent dat er geen grote kampen zijn waar grote groepen mensen worden opgevangen in Wanlaweyn, antwoordt u dat u er geen gezien hebt (ibid.). Gevraagd of er in uw district ooit grote groepen mensen gevlucht zijn om andere redenen dan een overstroming, antwoordt u 'neen' (ibid.). Nochtans blijkt uit bronnen van het CGVS dat er in Wanlaweyn-district meer dan 20 000 intern ontheemden verblijven in een twintigtal IDP-kampen, waarvan het grootste aantal zich bevindt in Wanlaweyn-stad. Een aantal van deze kampen in de stad telt meer dan 1 000 bewoners en deze intern ontheemden geven droogtes en onzekerheid aan als belangrijkste beweegredenen om hun rurale gebieden te verlaten. Het feit dat u als regelmatig bezoeker van Wanlaweyn niet op de hoogte bent van het bestaan van deze grote kampen en niet weet dat mensen in uw provincie de droogte ontvluchtten, doet verder twijfelen aan uw verklaringen

in verband met uw regio van herkomst en de verblijfplaatsen die u tot aan uw komst naar Europa hebt gehad.

Daarenboven legt u ongeloofwaardige verklaringen af in verband met uw profiel als arbeider. Zo geeft u aan dat u voor een dag werk in de bouw 150 000 Somalische shilling (verder SOS) kreeg, oftewel ongeveer 7 dollar (CGVS, p. 14). Als er geen werk in de bouw was, hielp u uw vriend die kleren maakte waarvoor u 60 000 à 70 000 SOS per dag ontving (ibid.). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat het gemiddelde maandelijkse inkomen in 2021 in Somalië 259 000 SOS bedraagt. Uw uitspraken over wat u verdiende in Somalië doen dan ook sterk afbreuk aan uw beweerd profiel van bouwvakker of hulpje bij een kleermaker in Wanlaweyn."

"De door u neergelegde documenten (een origineel medisch attest opgesteld door dokter K. Mommaerts in Arendonk op 23.10.2020; een origineel blanco strafregister d.d. 25.05.2021; drie foto's) kunnen niets wijzigen aan bovenstaande vaststellingen. In verband met deze documenten dient ten eerste te worden opgemerkt dat documenten enkel het vermogen hebben om een geloofwaardig relaas te ondersteunen. Op zichzelf volstaan zij niet de geloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen. In verband met de foto's wordt opgemerkt dat hieruit niet kan worden afgeleid waar en in welke omstandigheden ze werden genomen, wat de identiteit is van de personen die erop staan afgebeeld en wat hun eventuele verwantschap is met u. Wat het medisch attest betreft wordt opgemerkt dat het document enkel bewijst dat u littekens hebt op uw lichaam. Er kan niet worden afgeleid wie de littekens aanbracht en in welke omstandigheden dat gebeurde. Het uittreksel strafregister betreft een document afgeleverd door de Belgische autoriteiten en houdt geen verband met uw problemen in Somalië, louter met uw verblijf in België."

Ten overvloede stelt de Raad nog vast dat verzoeker tijdens het interview bij aanvang van de procedure tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over zijn woonplaats en clan. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken gaf verzoeker immers aan dat hij geboren was in Dafeed en daar gewoond heeft tot aan zijn vertrek in juni 2018 en dat al zijn familieleden, van de clan Reer Dafeed, thans nog steeds woonachtig zijn te Dafeed (DVZ-verklaring, stuk 7, p. 5 en 7-8), terwijl hij tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij afkomstig te zijn uit Dhumoodka en tot de Shanta Alemod clan te behoren (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 6). Dat verzoeker zulke afwijkende verklaringen aflegt over zijn woonplaats en clan doet afbreuk aan verzoekers algehele geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn verblijfplaatsen in Somalië.

De door verzoeker neergelegde kopieën van geboorte- en identiteitscertificaten (verzoekschrift, stuk 4) kunnen niet volstaan om de geloofwaardigheid van zijn verklaringen te herstellen. De Raad merkt in dit verband vooreerst op dat de bewijswaarde van kopieën relatief is, gezien de inhoud en vorm ervan gemakkelijk via knip- en plakwerk te fabriceren is. De neergelegde documenten hebben bovendien hoe dan ook een gesolliciteerd karakter, gezien zij werden opgesteld op 13 september 2021 en dus dateren van na de kennisgeving van de bestreden beslissing. Ten slotte merkt de Raad op dat deze documenten geen bewijs vormen van verzoekers voorgehouden verblijf in zijn vermeende regio van herkomst tot aan zijn vertrek naar België. De Raad stelt in dit verband nog vast dat de documenten als verzoekers adres "Dharkenley" vermelden en niet het dorp Dhumoodka in het district Wanlaweyn in de provincie Lower Shabelle in Somalië. Aldus besluit de Raad dat deze documenten geen afdoende bewijswaarde bezitten ter staving van verzoekers voorgehouden verblijf in het dorp Dhumoodka in het district Wanlaweyn in de provincie Lower Shabelle in Somalië tot aan zijn beweerd vertrek in juni 2018.

Verzoekers verwijzing in het verzoekschrift naar de ondergane vervolgingsfeiten is niet relevant, gezien uit hetgeen voorafgaat blijkt dat verzoeker zijn vermeend verblijf in zijn beweerd regio van herkomst, het dorp Dhumoodka in het district Wanlaweyn in de provincie Lower Shabelle in Somalië, tot aan zijn vertrek niet aannemelijk heeft gemaakt. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan en de aanleiding zouden hebben gevormd voor zijn vertrek uit zijn regio van herkomst.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden.

Gelet op het feit dat verzoeker de beweerde recente herkomst uit Dhumoodka in het district Wanlaweyn in de provincie Lower Shabelle in Somalië niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoeker op dit punt uitdrukkelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijke onderhoud en dus de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 3).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig januari tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP